

MENSLIEF, IK HOU VAN JE

Eenakter

door

JAN HULSEGGE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MENSLIEF, IK HOU VAN JE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN HULSEGG**e te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Herman - vader, 70 jaar

Aaltje - moeder, 68 jaar

Annemiek - dochter, 35 jaar

Aziz - schoonzoon, 37 jaar (buitenlander: Turk?)

Ineke - ouderenadviseur SWO (kan een speler of een 'echte' adviseur zijn)

Aanwijzingen van de auteur:

Het stuk kan op verschillende manieren geïnterpreteerd worden, maar is in feite geschreven voor een bijeenkomst ter gelegenheid van het vijftienvigjarig jubileum van de Stichting Welzijn Ouderen (SWO). Het was de bedoeling van de organisatie om de mensen (55-plussers), die hiervoor uitgenodigd waren, iets meer te vertellen over de activiteiten van de Stichting. Aangezien het stuk onderdeel uitmaakte van een groter geheel is er met een minimaal tuindecor gewerkt waarin wat tuinmeubelen werden gezet. Uiteraard kan men dit ook in een huiskamer spelen. De hoofdzaak is echter dat men wat actie brengt, omdat de tekst zodanig is geschreven dat minimale bewegingen op het toneel voldoende zijn. Hiermee kan dus ook een speler opgenomen worden die bijvoorbeeld in een rolstoel zit. Indien men het stuk over de SWO niet in wil lassen, wordt het een gewone eenakter waarin Ineke komt te vervallen en die verder zonder problemen gespeeld kan worden als familieverhaal.

DECOR:

In de eerste voorstelling bestond het decor uit een achterdoek met daarop een paar gekleurde spots. Het toneel was aangekleed met diverse bakjes en bakken met planten waartussen een aantal tuinstoelen met kussen en een tuintafel stond. Opzij staat een tuinbank. Als het doek opengaat is vader wat planten (geraniums) in een bak aan het planten, terwijl moeder het terras aanveegt met een zachte bezem.

N.B.: In de tekst worden de namen van een aantal bejaardentehuizen (Herfstzon, Scherpenzeel en Stoevelaar) genoemd. Deze namen moeten aan de plaatselijke omstandigheden worden aangepast. Scherpenzeel was de vroegere villa van de familie Jannink, vandaar de verwijzing in de tekst. Dit moet natuurlijk veranderen zodra er andere namen gebruikt worden.

EERSTE BEDRIJF

Vader: Je kunt zeggen wat je wilt, maar we blijven hier. Ik mag 'r niet aan denken dat ik voer uit een grote pot moet eten.

Moeder: Ja, hoor. Leg het maar lekker uit. Jij hoeft niet te koken.

Vader: Jij ook niet, als je het aan Annemiek vraagt doet ze het graag.

Moeder: Dat kind kan alleen maar water koken. Het beste wat ze klaar kan maken, is sla met 'n ei en drilpudding na.

Vader: Nou, dan moet ik toch eerlijk zeggen dat je haar nog niet veel hebt geleerd in al die jaren.

Moeder: Geen wonder, ze moest van jou toch zo nodig doorleren! Nu kun je zien wat daar het gevolg van is.

Vader: Ach, je weet niet waar je over praat, mens. Toen jij met de platte vrouwen een dag naar België bent geweest, heeft ze enorm lekker gekookt.

Moeder: Ja, maar vraag niet wat dat heeft gekost. Die jonge dingen van tegenwoordig hebben totaal geen verstand van de huishouding. Een gat in de hand, een gat in de sokken en na verloop van tijd geen nagel om het gat te krabben.

Vader: Ik geloof dat jij eens wat meer geduld met onze Annemiek op moet zien te brengen. Het is geen kind meer, ze zijn ondertussen getrouwd, weet je nog wel?

Moeder: Ja, en als ze dat eerst eens had overlegd, dan was het er nooit van gekomen, maar ja... Kerels!

Vader: Wat bedoel je met 'kerels'?

Moeder: Och, allemaal hetzelfde. Praatjes en kapsones genoeg, maar als ze wat bloot vlees zien, vallen ze prompt op de rug met de pootjes in de lucht. "Oh, kriebel mijn buikje nog 'ns even, het is zo lekker wat jij doet." Bah, kerels! En de vrouwen trappen er iedere keer weer in.

Vader: Weet je wat, moeder, waarom ga jij niet alvast in Herfstzon. Ik kom je over een paar jaar wel na. Als ze me dan tenminste nog willen hebben, anders ga ik wel naar het Scherpenzeel. Ik heb altijd al graag bij de Janninks willen wonen.

Moeder: Dat lijkt me wel wat. Dan ben ik eindelijk van dat eeuwige gezeur van jou af.

Vader: *(naar de zaal)* Zie je wel, zo'n bejaardentehuis is een zegen voor iedereen.

Moeder: En wat ga jij dan hele dagen doen?

Vader: Dan kan ik eindelijk in de VUT. Geen gezeur meer, geen gejacht, zo nu en dan een borreltje en een sigaar. Mensenlief, wat een heerlijke tijd ligt er voor ons.

Annemiek: *(op met een blad koffie)* Koffie!

Vader: (*komt grommend overeind*) Ja, ja. Ik kom.

Annemiek: Kom nu eens lekker bij ons zitten want ik heb jullie wat te vertellen. (*de ouders gaan bij haar aan tafel zitten*) Ma, pa, luister eens. Ik en Aziz hebben besloten om vrijdag naar Scheveningen te gaan. Eerst lekker eten, dan naar Chicago, zaterdag fijn wandelen langs het strand, eten en dan komen we zondag weer naar huis.

Vader: Chicago? Ik dacht dat je Scheveningen zei?

Annemiek: Ja, malle. Chicago is een musical.

Moeder: En waar slapen jullie dan? In een tentje op het strand?

Annemiek: Maar natuurlijk niet, lieverd, in het Kurhaus Hotel natuurlijk. De vader en moeder van Aziz kunnen ons niet in huis hebben; die wonen in zo'n aanleunwoning bij een bejaardentehuis in Warmond. Die hebben in dat huisje van Paulus nog geen plaats om een extra stoel bij te zetten.

Moeder: (*schamper*) Het Kurhaus Hotel, tut, tut, toe maar, toe maar.

Vader: Dat moet je doen, lieverd, geniet maar van je jonge jaren, zo lang het nog kan.

Moeder: (*verontwaardigd*) Oh ja, jij zult ze wel gelijk geven, maar waar moet dat geld vandaan komen?

Annemiek: Ma, nu moet je eens goed luisteren. Wij geven je elke week al ons geld op twee tientjes na. Dat samen met jullie AOW is meer dan we ooit op kunnen maken.

Moeder: En wat denkt de juffrouw van sparen?

Annemiek: Sparen?

Moeder: Ja, sparen! Je weet wel, wat geld opzij leggen voor het geval het eens wat slechter wordt.

Vader: Maar Aaltje toch, wij hebben toch meer dan genoeg op het boekje staan?

Moeder: Ach, hou jij je er maar buiten. Wij hebben dan misschien genoeg. Maar de kinderen niet.

Vader: Ze kunnen toch van ons wel wat krijgen als ze wat extra nodig hebben?

Moeder: Oh nee! Zet dat maar uit je hoofd. Je moet je niet uitkleden voordat je naar bed gaat. En jij, jij hebt helemaal geen benul van geld.

Vader: Dat kan best zijn, maar ik heb het altijd wel bij elkaar moeten werken, als je dat maar weet.

Moeder: Ja, maar als ik je niet zo kort had gehouden, was er nu niks meer over geweest.

Vader: (*voorzichtig*) Maar dan hadden we misschien wel wat meer van het leven genoten.

Annemiek: Aziz zei nog dat het misschien wel leuk zou zijn als jullie meegingen.

Moeder: Daar komt niks van in, je vader houdt niet van musicals.

Vader: Maar mens toch, wat zit je nu weer te vertellen. Wie gaat hier altijd naar de jaarlijkse revue?

Moeder: Dat is heel wat anders. Daar gaat het over de dingen uit de streek hier.

Aziz: *(op)* 'allo lieverds. 'eeft Annemiek joellie al kezeg wat wai 'eb bedacht?

Moeder: Ja, maar vergeet dat maar. Die nieuwlichterij zet je maar lekker uit je kop.

Aziz: Annemiek, wat ies nieuwlichterai?

Annemiek: Eh.... modern gedoe, zo ongeveer.

Aziz: Maar Chicago *(aanpassen bij moment!)* ies al baina een jaar aan de draai. Half van die Nederlanders ies al keweest.

Moeder: Nou, ik heb er anders bij de plattelandsvrouwen nog geen woord over gehoord.

Vader: Nee, daar praten ze ook alleen maar over de kleinkinderen en het laatste breipatroon.

Moeder: Daar heb jij geen flauw benul van.

Vader: *(heftig)* Als ik dat zo hoor is er niet veel waar ik benul van heb.

Moeder: Dat klopt.

Aziz: Als joellie nou eens niet meer roezie maken, dan kunnen wai misskien even verstandig met elkaar praten.

Moeder: Zeg, regel jij dat hier allemaal?

Vader: Moeder, hou je klep nou eens even dicht. De kinderen willen graag dat wij meegaan.

Aziz: Ja, moeder, jai zorgt altaid zo koed voor ons. En nu zain wai volgende maand vaif jaar ketrouwd en nou dachten wai dat wai iets terug doen konden.

Moeder: Terug? Terug? En wie moet de knip weer trekken? Moeder toch zeker!

Annemiek: Dat klopt, maar onze centen zitten er wel mooi in.

Moeder: Hou jij je broodmolentje even in bedwang, lieverd.

Aziz: Annemiek, een broodmolentje, wat ies dat?

Annemiek: Tja, dat is wat moeilijk. Ik denk dat ze bedoelt dat ik me erbuiten moet houden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto